

BIRAKIN SIKILSIN HAYATA ALIŞSIN

Çocuklarımızı yetiştirirken onların her istediklerini almaya ve sürekli mutlu etmeye çalışıyoruz. Oysa anne - babanın çocuk eğitimindeki rolü sadece mutlu etmek değil, onu psikolojik anlamda hayata dayanıklı bir kişi olarak yetiştirmek.

Kızım Eylül, üç yaşına doğru ilerlerken akranı pek çok çocuk gibi resim yapmayı çok seviyor. Boya kalemleri ile arası çok iyi. Gerçi ben henüz o altı aylıkken odasını her çeşit boya ile doldurmuş, birlikte resim yapacağımız günleri ipe çekiyordum. Bugüne kadar sayısız resim yaptık, renklerle oynarken yüzüne oturan mutluluk biz ebeveynlerin de en büyük mutluluk kaynağı değil midir zaten? Geçen haftalarda kızım: “Annecim bana sulu boya alır mısın?” dedi. “Ama senin sulu boyan var” diye karşılık verdim. “Ama o azaldı, renkleri de birbirine karıştı” cevabını verdi. “Temizleriz, düzelir. Onunla hâlâ güzel resimler yapabilirsin” dedim. Yüz ifadesinden bu yanıtımın işine gelmediğini anladım. Ama yenisini alarak da ona iyilik yapmış olmayacaktım. O gün gazeteden oldukça geç çıktım. Biz çalışan anneler eve geç gidince kendimizi hep çocuğumuza karşı suçlu hissederiz ya, işte içimde öyle bir his...

Yorgun argın, telaşla bulduğum ilk kırtasiyeye girip sulu boya aldım. Bunun doğru olmadığını bile bile, yol boyunca muhasebe yapa yapa yürüdüm. Öpe koklaya kucağıma aldığımda Eylül'ü, sulu boyayı vermedim. Oyunlar oynayarak uyuttum. Sonra şu soruyu sordum kendime “Anne babalar çocuklarını hep mutlu etmek zorunda mıdır? Oysa hayatta onu mutsuz edecek ne çok şey olacak. İsteddiği her şey önüne gelmeyecek. Ona ulaşmak için mücadele etmeyi bilmeli. Onu hayata karşı dayanıklı bir birey olarak da yetiştirmeliyim.” Bu soruyu, eminim pek çok ebeveyn kendi kendine sormuştur. Psikolojik danışman ve yazar Ahmet Yıldız'ın Stresli Bir Dünyada Mutlu Çocuk Yetiştirmek adlı kitabında da aynı soruya yöneldiğini gördüm. Yıldız, “Anne-babanın çocuk eğitimindeki rolü sadece mutlu etmek değil, onu psikolojik anlamda hayata dayanıklı bir kişi olarak yetiştirmektir” diyor ve sadece çocuğu mutlu etme üzerine kurgulanan çocuk yetiştirme düşüncesinin aşağıdaki dört temel soruna neden olacağını belirtiyor:

- 1) Çocuk hayal kırıklıkları, başarısızlıklar, umutsuzluklar karşısında neler yapabileceğini öğrenme fırsatı bulamaz.
- 2) Çocuk can sıkıntısı, hoşnutsuzluk karşısında neler yapabileceğini öğrenme fırsatı bulamaz.
- 3) Çocuk hayatında her istediğini yapabileceği, her istediğine ulaşabileceği konusunda yanlış bir düşünce yapısına sahip olabilir.
- 4) Çocukların gelişimlerinde sınırlara ihtiyacı vardır. Çünkü bu sınırları test ederek kişiliğini geliştirir, güven duygusu kazanır. Sınırlar çocuğun meydan okuma girişimleridir.

Hatay İlkokulu Rehberlik Servisi